

врѣме *харачътъ* и по-сетнѣ бедели аскерие сж се плащали различно: ако синоветѣ сж прѣдавали всичко спечелено тѣйку си, той имъ е плащаль и даванъето, както се е грижилъ за всичко; ако ли тѣ сж си имали отдѣлна *кисия*, то синоветѣ сж си плащали и самички.

Колкото за годината отъ която трѣбвало да се плаща харачъ, тя се е мѣнявала, споредъ врѣмето, отъ 14 — 21. Обикновенно се е гледало печели ли момчето или не; ако не печели, и 20 год. да има, пакъ не му се е вземало харачъ. Така напр., отъ всички които се учѣтъ било въ Елена, било въ чужбина, не имъ се взема ни харачъ, ни другъ данѣкъ.

Казанлъшко. — Данѣцитѣ на домакинството се плащатъ отъ домовладиката.

Отъ 15 години нагорѣ единъ членъ е длъженъ да си плаща данѣкътъ.

По селата обаче, каквото Яйканлии, домовладиката плаща всички данѣци. Въ Шипка отъ 18 год. нагорѣ единъ синъ може да дава даванъе.

Копривщица. — Домакинътъ плаща данѣцитѣ. Кога се ожени синътъ, тогава му опрѣдѣляватъ да дава особно и данѣкъ.

Лѣсковецъ. — По отношение къмъ общината, държава-та и църквата, домакинътъ е който отговаря.

Македония. — Данѣцитѣ на домакинството плаща домакинътъ, но какъ тия се распрѣдѣлѣтъ по селата нѣмамъ никакви свѣдѣния; знаѣ само, че вмѣсто съ тефтери, неукитѣ селени си служѣтъ съ рабоши. По градоветѣ распрѣдѣлѣтъ ги първенцитѣ градски или махалски старци наричани въ Охридъ и то споредъ царскитѣ постановления.

Отъ коя година единъ момѣкъ или членъ на едно домакинство е обичай по селото да почне да дава данѣкъ, тоже не знаѣ; а по градоветѣ постѣпѣтъ по царскитѣ наредби, т. е. харачътъ бѣше по-напрѣдъ на 15-годишна възраст половинъ харачъ, т. е. 15 гроша, а отъ 20 год. послѣ — цѣлъ, т. е. 30 гроша или споредъ — 60 гроша. Сега обаче йоще отъ пеленаче всѣко мжжско дѣте плаща на година по 27 гр. и 32 пари. Другъ данѣкъ плаща всѣкой когато се захване на работа — тиджаретъ.

Старо-Загорско. — Данѣцитѣ на домакинството се плащатъ отъ самий глава или кжщовникъ — сждникъ, който увѣ-